

prima instanță - E. Cobzac

instanța de apel - V. Pruteanu, A. Minciuna, Iu. Cimpoi

ÎNCHEIERE

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Trabo-Plus",

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată "Trabo-Plus" împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 11 decembrie 2013,

c o n s t a t ă

La 14 mai 2013, SRL "Trabo-Plus" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, SRL "Trabo-Plus" a indicat că la 26 ianuarie 2013, de către inspectorii fiscali a fost efectuată o cumpărătură de control în sumă de 138 lei în incinta localului Andy's Pizza (bd. Mircea cel Bătrîn 12/5 municipiul Chișinău), în rezultatul căreia a fost întocmit Actul de control nr. 618411, fiind constatată încălcarea prevederilor art. 8 al. (2) lit. c) Cod fiscal – neutilizarea mașinii de casă și control cu memoria fiscală în 4 cazuri în sumă de 1018 lei.

Nefiind de acord cu actul de control întocmit, la 05 februarie 2013 a fost înaintat dezacordul, prin care s-a solicitat anularea Actului de control din 26 ianuarie 2013.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 65 din 18 februarie 2013, SRL "Trabo-Plus" a fost recunoscută culpabilă de încălcarea art. 254 al. (2), (4) Cod fiscal, fiind aplicată amenda în mărime de 50000 lei.

Indică de asemenea că pentru a beneficia de facilitatea de achitare în mărime de

50% din suma amenzii, în baza ordinului de plată din 18 februarie 2013, a fost achitată suma de 25000 lei.

SRL "Trabo-Plus" consideră decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 65 din 18 februarie 2013 ca fiind ilegală.

Astfel, la 13 martie 2013 a fost depusă cererea prealabilă.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 207 din 16 aprilie 2013, cererea prealabilă a fost respinsă.

Menționează de asemenea că inspectorii fiscali în Actul de control au indicat că la verificarea benzii de control a mașinii de casă cu conturile de plată ale chelnerilor, s-a stabilit neaplicarea mașinii de casă și control în patru cazuri în sumă de 1018 lei. În fapt, la 26 ianuarie 2013 în rezultatul efectuării cumpărăturii de control în sumă de 138 lei, inspectorii fiscali nu au constatat încălcări, ci dimpotrivă în Actul de control s-a făcut mențiunea de utilizare a mașinii de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar prin aplicarea aparatului de casă DATECS MP-500, nr. de înregistrare atribuit de organul fiscal 4702013582, prin intermediul căruia sunt încasate mijloacele bănești de la clienți, inclusiv și la efectuarea cumpărăturii de control. După încasarea mijloacelor bănești de la consumator, banii au fost introduși în casa agentului economic, fapt pentru care a fost eliberat bonul fiscal în sumă de 138 lei pentru produsul procurat.

Totodată, menționează că fiind verificată suma încasată conform raportului din mașina de casă și control la momentul efectuării controlului și soldul mijloacelor bănești în casierie, nu au fost depistate divergențe, acesta constituind suma de 3806 lei.

Consideră că agentul economic a dispus la momentul efectuării controlului de documente de proveniență a mărfurilor supuse comercializării.

Însă, inspectorii fiscali au ridicat 4 conturi prelabile de uz intern, care nu au fost depistate la chelneri, după cum este specificat în Actul de control, ci se aflau pe masa barmanului alături de calculator, invocând neaplicarea mașinii de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar în 4 cazuri în sumă de 1018 lei.

La fel, menționează că conturile prelabile ridicate au fost imprimate de către serviciul de deservire tehnică a agentului economic, în scop de testare a funcționării intacte a echipamentului, care în ziua de 26 ianuarie 2013, indica erori la calcularea "bonus-urilor" clienților permanenți din cadrul "Programului de loialitate". Astfel, în dimineața zilei de 26 ianuarie 2013, serviciul tehnic al agentului economic a fost contactat prin rețeaua interioară referitor la faptul că nu se reflectă punctele de loialitate ale clienților, din care considerente serviciul tehnic a efectuat imprimarea de probă a mai multor conturi pentru a depista cauza funcționării defectuoase a sistemului de loialitate a clienților și doar după 6 ore de lucru au reușit să înlăture neajunsurile. Deci, conturile imprimate au fost cu caracter de testare și nicidecum nu reflectă comenzile clienților, marfa livrată sau sumele bănești încasate.

SRL "Trabo-Plus" solicită recunoașterea ilegalității și anulării deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 65 din 18 februarie 2013, cu obligarea pârîtului de a restitui suma de 25000 lei achitată în calitate de 50% din mărimea amenzii.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 11 decembrie 2013, acțiunea a fost admisă. A fost anulată decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 65 fin 18 februarie 2013 privind aplicarea amenzii în sumă de 50000 lei și obligat Inspectoratul Fiscal Principal de Stat să restituie SRL ”Trabo-Plus” suma de 25000 lei achitată în calitate de 50% din mărimea amenzii stabilite, în baza deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 65 fin 18 februarie 2013, conform ordinului de plată nr. 6616 din 18 februarie 2013.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014, a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 11 decembrie 2013.

La 11 iunie 2014, în termenul prevăzut de lege, SRL ”Trabo-Plus” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

Recurentul SRL ”Trabo-Plus”, în motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei au fost aplicate eronat normele de drept material. De asemenea a menționat că fiind verificată suma încasată conform raportului din mașina de casă și control la momentul efectuării controlului și soldul mijloacelor bănești, în casierie nu au fost depistate divergențe, acesta constituind 3806 lei. Astfel, consideră eronată constatarea instanței de apel referitor la faptul că conturile-test sunt conturi în baza cărora s-au încasat mijloace bănești, or în casieria agentului economic nu au fost depistate excedente bănești. La fel invocă, cumulul circumstanțelor de fapt, probate documentar, dovedesc că SRL ”Trabo-Plus” a activat cu respectarea strictă a legislației fiscale, iar la examinarea cazului de încălcare fiscală, intimatul nu a stabilit dacă într-adevăr a avut loc o încălcare fiscală, ceea ce a dus la adoptarea unui act administrativ ilegal.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL ”Trabo-Plus”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat

critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (*Guerin versus Franța*).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurenților de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL ”Trabo-Plus” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Trabo-Plus” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari